

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj V.

V sredo 15. kimovca 1847.

List 37.

Rožica in metulj.

(Po némškim barona Antona Klesheima.)

Na germu rožica cvetè,
V dišavi njeni diha vsè
In kakor ličica so njè,
Za lépsi raj nebés ne vé;
Med véncke svoje angeljčki
Vijó nar rajši róžce si.

Podája se metúljev ród
Iz daljnih krajev k nji na pót,
In eden ná-njo priferfrá,
Ki se prilízvati ji zná,
In poje hlinjenc ji takó,
De róža mu odprè uhó.

Sleparček v šalji ji začnè
Ljubivne pěti pésmicè,
In vmés ji tudi še pové,
Kak zvésto bije mu sercé,
Potém se bliža, bliža ji,
De zméša glavo révici.

Mizarjem poduk,

kakó mehkimu lesu podobo ali obraz terdiga likaniga dati.

(Konec.)

Kakó lesu podobo češnjeviga dati?

- 1) Spodnja farba, kakor pri hrastovim.
- 2) Farba za lepoticenje obstoji iz polovice navadne tere siene, iz polovice pa svitile ombre, ktera se po lesu namaže (potegne).
- 3) Opravilo. Štreme ali štrahi po lesu se z luknjičasto mórsko gobo naredé z višnjevo berlinsko farbo, dunajskim lakam (Wiener Lak) in z žgano téro sieno (gebrannter terra sienna); létine se pa z mačjim čopičem malajo, z ombro in dunajskim lakam, in se z jazbičjim čopičem proti njih koncu pobrišejo, de se prava podoba češnjeviga lesa napravi.

Ljubézin perva oslepí,
V prostósti kòt otrók živí,
Zaupanje ima angeljčkov,
In kakor par zakonski nov,
Verjame čisto, čisto vse,
Sej ljubček dragi vse ji je.

Alj zvé pa révca sčasama,
Metúlj nezvést de biti zna,
Kér pésmico zapéto nji
'Tud drugi poje cvétlici; —
In róžici zbolí sercé,
Bolí jo hujši od dné do dné.

Pa viditi takó bolnó
Metúlj ni maral več za njó,
In ko je sercu njé zavdál,
Je gerde še oči dajál; —
Slepár se téga ni sramval,
Za vselej je od nje sferfral.

Globôko rani rožco tó,
In rana péče jo britkó;
Boléha hujši ji sercé,
Lepôto ličica zgubé, —
In v lune svitu pervo nóč
Jo umorí britkosti móč.

In berž oznan'jo sapice
Njé smert med vse cvetličice,
In slavček pôje žalostno
Mertvaško v logu pésmico,
Zvončki *) pa v béli hišici
Zvonijo mertvi róžici.

Polónic **) dvanajst nèse jo,
Šést lilij h grobu spremi jo,
Kresničice s solznimi očmi
Na grobu njénim svét'jo ji;
In kar cvetlic vert 'má in poljé,
So pri pogrebu vse bilé.

In nóč in dan verstijo se
Pri grobu v stráži cvétlice;
Če germa se dotakne kdó,
Ubôde ternje ga hudó —
To rajnci so obljubile,
Zató so róže — ternjeve.

Malavašič.

- *) Zvončki (Schneeglöckchen), perve pomladanjske cvetlice.
**) Polonica ali matere Bôžje volék (Frauenkäfer.)

Kakó lesu podobo javorjeviga dati?

- 1) Spodnja farba se napravi iz $\frac{58}{64}$ svinčene beline, $\frac{5}{64}$ okra in pa $\frac{1}{64}$ angležke ruderčice.
- 2) Farba za lepoticenje je svitla ombra (lichte Ombra), ktera se po lesu namaže; štreme se naredijo z dunajskim lakam.
- 3) Opravilo. Z luknjičasto mórsko gobo se po lesu povalja (gewalzt), in z mokrimi perstmi se gerče v les naredé in vse se z jazbičjim čopičem lepó navprek pobriše, de se prava podoba javorjeviga lesa napravi.

Kakó lesu podobo brezoviga dati?

- 1) Spodnja farba kakor pri hrastovim lesu.
- 2) Farba za lepoticenje obstoji iz $\frac{7}{8}$ navadne tere siene, iz $\frac{1}{8}$ pa žgane tere siene.
- 3) Opravilo. Z usnjem se farbe povaljajo in z jazbičjim čopičem navprek (in die Quere) pobrišejo, de se prava podoba brezoviga lesa napravi.